

PRISIKĖLIMAS

Kauno Kristaus Priskėlimo parapijos laikraštis

*Mieli tėveliai
ir vaikai,*

*Švęsdami Tėvo ir
Pasaulinę vaikų dieną,
šiais Šeimoms metais prisiminkite,
kad tikrasis džiaugsmas
yra mylėti ir jaustis mylimiems.
Bendrystės džiaugsmas ir meilė
ypač išgyvenamas šeimoje,
kurioje perduodamas tikėjimas,
užmezgamas pirmasis ryšys
su Dievu, ugdomos dvasinės vertybės,
mokoma gyventi dėl kitų.
Sveikindamas Jus linkiu
kasdien dėkoti Dievui už
artimuosius ir pasistengti mylėti
vienas kitą taip, kaip to išmokė
ir to prašo mūsų Viešpatys
Jėzus Kristus.*

**Su meile mons.
Vytautas Grigaravičius**

Sekmadienio katechezė

Dekanas klebonas mons. Vytautas Grigaravičius

Ateik, Šventoji Dvasia!

Mieli tikintieji, Šventosios Dvasios Atsiuntimo diena laikoma Bažnyčios gimtadieniu. Iki šios dienos Kristaus mokiniai buvo dar vis pasimetę, susigūžę ir nusigandę, jautėsi apvilti, vieniši ir nežinojo, kaip jiems toliau gyventi. Jono Evangelija sugrąžina mus į dienas, kai prisikėlęs Kristus įvairiais būdais pasirodydamas stengėsi juos nuraminti, sustiprinti, įkvėpti drąsos. Evangelijoje pagal Joną skaitome: „durims, kur buvo susirinkę mokiniai, dėl žydų baimės esant užrakintoms, atėjo Jėzus, atsistojo viduryje ir tarė: „Ramybė jums!“ Tai pasakęs, jis parodė jiems rankas ir šoną“ (Jn 20, 19-20). Mokiniai, išvydę šlove spindinčias Kristaus žaizdas, labai apsidžiaugė, jų protus nušvietė šviesa. Jie įtikėjo, kad Kristus prisikėlė iš numirusių, nugalėjo mirtį, kaip ne kartą jiems kalbėjo anksčiau. Kad sustiprintų jų tikėjimą, Kristus kvėpė į juos ir tarė: „Imkite Šventąją Dvasią“ (Jn 20, 22) ir įpareigojo eiti, skelbti, liudyti, be to, suteikė galią atleisti nuodėmes. Tačiau iki Sekminių mokiniai dar nedrįso rodytis. Jie visi buvo drauge, be paliovos meldėsi ir laukė Kristaus pažado: „Aš atsiųsiu jums, ką yra pažadėjęs mano Tėvas. Jūs pasiliksitate mieste, kol būsite apgaubti jėga iš aukštybių“ (Lk 24, 49).

Apaštalų darbuose aprašyta, kaip jiems būnant drauge „staiga iš dangaus pasigirdo ūžesys. <...> jis pripildė visą namą, kur jie sėdėjo. Jiems pasirodė tarsi ugnies liežuviai, kurie pasidaliję nusileido ant kiekvieno iš jų. Visi pasidarė pilni Šventosios Dvasios“ (Apd 2, 2-4). Tas ūžesys buvo toks galingas, kad prie namo subėgo daugybė Jeruzalėje gyvenusių maldingų žmonių iš įvairių tautų (plg. Apd 2, 5-6). Savo didžiai nuostabai jie išgirdo paprastus galilėjiečius jų kalbomis skelbiant „įstabius Dievo darbus“ (Apd 2, 11). Žmonės vieni kitų klausinėjo: „Ką tai reiškia?“ O kiti šaipėsi: „Jie prisigėrė jauno vyno“ (Apd 2, 12-13).

Štai koks galingas Šventosios Dvasios veikimas! Apaštalai buvo nemokyti, paprasti žvejai, bailūs ir nepastovūs, bet Šventosios Dvasios paliesti, jie stebėtinai persimainė, virto iškalbingais žmonėmis. Apaštalų darbai aprašo, kaip jie išvermingai, suprantamai aiškino žmonėms painiausias Šv. Rašto vietas, kaip jie drąsiai liudijo prisikėlusį Kristų, tvirtindami, jog Jis buvo žydų laukiamas Mesijas. Jie kalbėjo: „Tą Jėzų Dievas prikėlė, ir mes visi esame šito liudytojai“ (Apd 12, 32). „Dievas padarė Viešpačiu ir Mesiju tą Jėzų, kurį jūs nukryžiuote“ (Apd 2, 36). Apaštalai patyrė daug kliūčių. Jiems priešinosi žydų tautos vadai, aukštieji kunigai ir Rašto aiškintojai. Tačiau „jie išvermingai laikėsi apaštalų mokslo ir bendravimo, duonos laužymo ir maldu“ (Apd

2, 42). Taip „Dievo žodis klestėjo, ir mokinių skaičius Jeruzalėje greitai augo. Net didelis kunigų būrys pakluso tikėjimui“ (Apd 6, 7). Šis nuostabus Šventosios Dvasios veikimas pagimdė Kristaus Bažnyčią, gyvuojančią daugiau kaip 2000 metų.

Šiandien dažnas nusiskundžia, kad nejaucia Šventosios Dvasios veikimo. Iš tiesų, kartais žmogus deda visas pastangas, meldamasis, atgailaudamas, pasninkaudamas, darydamas gerus darbus ir vis vien nejaucia Šventosios Dvasios veikimo. Tai atsitinka todėl, kad jis pamiršta vieną svarbų dalyką, – kad ir kokios būtų mūsų pastangos, patys savęs pakeisti mes negalime.

Šventasis Raštas mus moko, kad viskas gyvenime vyksta tik Dievo malonės dėka. Jėzus mums sako: „Be manęs jūs nieko negalite“ (plg. Jn 15, 5). Tai išsąmoninę turime rasti būdą leisti Dievui veikti mumyse. Pirmiausia turime besąlygiškai atsisakyti bet kokių pretenzijų išsiversti savo jėgomis. Mes galime melstis, atgailauti, bet mūsų širdys gali likti išdidžios ir pasitikinčios vien savimi. Nuolankiai atsiduokite Dievo valiai. Antra, raskite progų pabūti vienumoje, atsitraukti nuo žmonių triukšmo ir pasaulio linksmybių. Tik vienumoje ir ramybėje, atsiriboję nuo bet kokių žemės rūpesčių, mes galime išgirsti, ką mums kalba Šventoji Dvasia. Trečia sąlyga – budėjimas ir karšta malda. Prisiminkite, kaip karštai, kantriai apaštalai meldėsi laukdami Šventosios Dvasios. Tokia turi būti ir mūsų malda, jei norime, kad Šventoji Dvasia nužengtų pas mus. Ji žino, ko mums reikia, ir trokšta išlieti savo dovanas, bet kartu trokšta, kad mes jų ieškotume, nužemintai, karštai ir nuolat prašytume. Ir ketvirtoji sąlyga – gyventi meilėje, vienybėje ir ramybėje.

Šventoji Dvasia yra meilės Dvasia tarp Dievo ir Jo Sūnaus Jėzaus, ji pati yra meilė, todėl negali ateiti ten, kur nėra meilės ir santikos. Mes, kaip ir pirmosios krikščioniškos bendruomenės nariai, turime melstis vieni už kitus, skatinti vieni kitus kantriai laukti, padėti vieni kitiems išverti visus išbandymus ir tinkamai pasiruošti priimti Šventosios Dvasios dovanas.

Mielieji, šiandien mes esame kviečiami pažvelgti į savo širdį. Ką ten atrasite? Galbūt esate apimti savimeilės ir tuščios garbės? Galbūt esate persisunkę pasaulio išmintimi, išdidumu ir paklydimais? Atsiminkite, kad Šventoji Dvasia tegali nužengti tik į nusižeminusią ir tyrą, tik į tikinčią ir pasirengusią mylėti širdį. Tad nuolat ir nuolat nuoširdžia malda prašykime: „O Šventoji Dvasia! Apšviesk mano širdį bei protą ir išsklaidyk mano sielos tamsybes! Padėk man vis labiau pažinti Kristų ir Jį pamilti.“

Parapijos žmonės**Mūsų bažnyčios vargonininkas Ramūnas Baranauskas:
Mano darbas ir yra mano poilsis**

Daugiau nei prieš metus mažosios Prisikėlimo bažnyčios vargonus prakalbino vargonininkas Ramūnas Baranauskas, kurio švelnus tenoras darniai jungėsi į vargonų skambesį. Mažosios bažnytėlės lankytojai greitai priprato prie naujai suskambusių giesmių, dažnai paliečiančių jautriausias širdies stygas. Kai paminklinės bažnyčios vargonininkė Danguolė Beinarytė atsisakė savo tarnystės, nuo 2013 m. gruodžio mėn. Ramūnas pradėjo vadovauti ir Sumos chorui. Nuo to laiko taip pat kiekvieną vakarą bažnyčios erdvę užpildo vargonų gaudesys bei galingai per šv. Mišių liturgiją skambantis jaunojo vargonininko balsas. Pamenu, pirmaisiais vakarais daug kas klausinėjo: “Kokia proga? Gal kokia šventė, kad taip iškilmingai skamba vargonai ir liejasi giesmės?” Tad pakalbinkime Ramūną, susipažinkime su juo iš arčiau.

Pirmiausia, kaip įprasta, prašome pristatyti savo dosjė.

2001-2003 m. studijavau Vilniaus konservatorijoje D. Sverdiolo vargonų klasėje. 2003-2007 m. studijavau Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje R. Marcinkutės klasėje ir įgijau atlikimo meno – vargonų bakalaurų laipsnį bei chorvedžio kvalifikaciją. Chorvedybą studijavau pas L. V. Lopą. Studijų metais dirbau Vilniaus Šv. Kryžiaus (Bonifratų) bažnyčios vargonininku, Vilniaus Šv. Kryžiaus atradimo parapijos vargonininku ir chorų vadovu, Trakų parapijos vargonininku ir choro vadovu, Alytaus Šv. Liudviko parapijos vargonininku ir choro vadovu. Studijų metais esu dalyvavęs daugelyje meistriskumo kursų, kuriuose patirtimi dalijosi geriausi vargonininkai iš Lietuvos ir Europos. 2010 m. pradėjau tarnystę Kristaus Prisikėlimo parapijos mažojoje bažnyčioje, tuo pat metu dirbau ir Kauno Valstybiniame muzikiniame teatre choro artistu iki 2013m. 2011-2012 m. dirbau Kauno Sakralinės muzikos mokykloje choro „Giesmė“ chormeisteriu bei grigališkojo choralo mokytoju. Nuo 2013.12.01 esu Kristaus Prisikėlimo parapijos vargonininkas ir Sumos choro bei vaikų ansamblio vadovas.

Vargonai, sakralinė muzika – iš kur tai? Šiuolaikinis jaunimas mėgsta visai kitą muziką...

Vargonai ir sakralinė muzika man lyg motinos pienas. Taip sakau todėl, kad nuo ankstyvosios vaikystės mane tai lydėjo deka tėčio, kuris buvo ir tebėra vargonininkas. Užaugau apsuptas muzikinės aplinkos, būtent bažnytinės muzikos aplinkos. Esu tikintis žmogus ir mėgstu šlovinti Viešpatį, o koks šlovinimas gali būti geresnis nei giesmė? Sakralinės muzikos paskirtis yra šlovinti Dievą. Kitokios paskirties ši muzika neturi, todėl ji ir vadinasi sakralinė, o štai pasaulietinės muzikos rūšį yra begalė. Ji įvairi ir stimuliuoja žmogaus emocijas pagal savo prasminį, muzikinį ir tekstinį kontekstą. Kodėl jaunimas renkasi pasaulietinę muziką labiau nei sakralinę? Manau todėl, kad per mažai turi tikėjimo ir pamaldumo, o daug iliuzijų ir pasaulio aistros.

Kartkartėmis žmogui reikalingas poilsis. Koks Jūsų laisvalaikis?

Poilsį ir ramybę aš randu savo šeimoje grįžęs po visų darbų. O jeigu kalbėti apie pašalinę veiklą, kai nedirbu, tai man pasiūkė, nes mano darbas ir yra mano poilsis. Aš pailsiu, kai girdžiu švarų choro garsą ir

didingai gaudžiančius vargonus.

Nauja gaida suskambo ir Sumos choras. Šį chorą sudaro daugiausiai vyresnio amžiaus moterys ir vos keletas vyrų. Kaip sekasi su jais sutarti? Ar numatote ateityje atnaujinti choro veidą?

Sumos choras susilaukia daugiausia mano dėmesio. Nepaisant choristų amžiaus, jie gieda gražiai ir net neabejoju, kad po truputį tik augsim ir eisim pirmyn. Džiaugiuosi, kad mane choristai priėmė ir toliau priima šiltai ir su meile, aš juos taip pat labai gerbiu, myliu ir vertinu. Kas dėl naujų veidų chore? Aš visuomet sieksiu, kad kuo daugiau žmonių giedotų chore, nes juk tokioje didelėje bažnyčioje reikia ir didelio choro.

Ir vėl tradicinis klausimas: kokie Jūsų planai ateičiai, svajonės, vizija?

Mano vizija paprasta, bet ne prasta. Didelis, gerai ir gražiai skambantis choras, kuris puikiai galėtų ir koncertuoti, ne tik liturgijoje tarnauti. Stipri jaunimo chorinė grupė. Norėčiau, kad bažnyčioje skambantis repertuaras vis profesionalėtų.

Dėkojame už pokalbį ir linkime Dievo palaimos liturgijos grožį perteikiant per giesmes, vargonų skambesį bei įgyvendinant kūrybinius projektus.**Parapijos gyvenimo atspindžiai**

Virginija Juodpusienė, tikybos mokytoja

Pirmosios Šv. Komunijos šventė parapijoje

Nuo 2013 metų rugsėjo pabaigos Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijoje vaikai ir jų tėveliai žingsnis po žingsnio keliavo katechezės keliu. Vaikai kartu su tėveliais dalyvaudavo šv. Mišiose, kurias 12.30 val. aukodavo kunigas Tomas Trečiokas. Kunigas kiekvienos homilijos metu stengėsi pasiekti vaikučių širdis ir protus. Jo pastangos neuėjo veltui – iš Eucharistijos puotos visi išeidavo dvasiškai praturtėję. Po tikėjimo tiesų ir dorinių vertybių įsisavinimo atėjo Susitaikinimo ir Pirmosios Šv. Komunijos šventė. Prieš Susitaikinimo sakramentą vaikai labai jaudinosi, bet parapijos klebonas

monsinjas Vytautas Grigaravičius juos tėviškai švelniai padaršino.

Gegužės 17 d., 18 val., dalis vaikučių su savo tėveliais susirinko į Pirmosios Šv. Komunijos šventę. Klebonas mons. V. Grigaravičius, juos pasitikęs, iškilmingai atvedė prie altoriaus ir pakvietė tėvus palaiminti savo vaikus, o šie atsidėjo tėveliams bučiniams. Šv. Mišias aukėjo pats klebonas. Žodžio liturgijos metu skaitinius skaitė tėvai, o psalmę giedojo ses. Donata. Per homiliją mons. V. Grigaravičius kalbėjo apie neišblėstančią meilę Dievui bei žmonėms ir apie tai, kad viso gyvenimo prasmės pamatas yra dešimt

Dievo įsakymų. Atnašas nešė vaikai – tai buvo gėlės, skirtos Švč. M. Marijai kaip padėka už nuolatinę Motinišką globą. Bendruomeninėje maldoje visi prašė Viešpaties išmokyti viskuo dalytis su kitais bei skelbti Prisikėlimo stebuklą, meldė suteikti gebėjimą apaštalauti kasdieną, visur ir tarp visų.

Gegužės 18 d., 9.30 val., dar dvidešimt šeši vaikai su savo tėvais ir artimaisiais susirinko į Pirmosios Šv. Komunijos šventę. Šv. Mišias aukojęs mons. Vytautas Grigaravičius per homiliją kalbėjo apie Didįjį Meilės įsakymą ir kreipėsi į vaikų tėvelius, kad jų širdys ir mintys išsivadotų nuo žodžio „sutvarkiau“... Šią dieną prie altoriaus buvo nešamas dovanos Žaliakalnio vaikų dienos centrai, kurio lankytojams buvo skirti skanunymai – du šakočiai.

Tą pačią dieną, 12.30 val., penkiolika vaikų iš Kauno Prano Daunio aklujų ir silpnaregių centro bei dvidešimt šeši parapijos vaikai, jų tėveliai susibūrė į šv. Mišias, kurias aukėjo kun. Tomas Trečiokas. Tėvai skaitė skaitinius, sesuo Donata giedojo psalmę. Prie altoriaus buvo nešamas didelis saldainis ir kiti saldumynai, kurie taip pat buvo dovanoti Kauno Žaliakalnio vaikų dienos centrai. Atnašas lydėjo komentaras: „Palaimingiau yra duoti negu imti“.

Po šv. Mišių bei linkėjimų neapleisti gyvenimo su Jėzumi visiems vaikams buvo įteikti gražiai įrėminti Pirmosios Šv. Komunijos pažymėjimai.

Kristaus Prisikėlimo parapijos informacija**Dalykinė vyskupo vizitacija parapijoje**

Gegužės 22 d. Kristaus Prisikėlimo parapijoje vyko dalykinė vyskupo vizitacija, kuri yra privaloma pagal Kauno arkivyskupijos antrojo sinodo nutarimus. Joje dalyvavo Kauno arkivyskupijos vyskupas augziliaras Kęstutis Kėvalas, pastoracinės tarybos koordinatore, sielovados programų vedėja Vaida Spangevičiūtė-Kneižienė, I dekanato Šeimų sielovados vadovė Jūratė Lenkuvienė, Katechetikos centro vadovas dr. Artūras Lukaševičius, Jaunimo centro vadovas Modestas Kirieliūsis, Caritas reikalų vedėja ses. Viktorija Maknauskaitė SJE, pavaduotoja Onutė Virbašiūtė, informacijos atstovas spaudai Darius Chmieliauskas ir parapijos klebonas mons. Vytautas Grigaravičius bei visų parapijoje veikiančių institucijų nariai.

Po bendros maldos vyskupas Kęstutis Kėvalas kalbėjo: „Didis džiaugsmas matyti tiek aktyvių parapijos žmonių, kurie pačią gražiausią savo laiko ir gyvenimo dovaną ski-

ria Dievui. Džiugu, kad atsiliepiate parapijos klebono kvietimui, tiek sekcijų, ir tiek veiklos išvystyta šioje ypač darbščioje ir veiklioje parapijoje. Ši vizitacija turi kelis tikslus. Vienas iš jų – tai susipažinti su parapijoje vykstančia veikla ir kartu apmąstyti, kokia pagalba yra galima per arkivyskupijos centrus. Svarbu, kad galėtume susipažinti su veikiančių institucijų struktūra, o tuo pačiu ir pabendrauti vieniems su kitais, pasidžiaugti, pasikalbėti, kad esame apjungti vieno tikslo – dalytis meile ir gerumu, kurį gauname iš Dievo.“

Po vyskupo žodžio atskirose sielovados grupėse vyko pokalbiai, kurių metu buvo aptarti nuveikti darbai, išsakytos problemos, sunkumai. Po valandą trukusių diskusijų ir pasidalijimo veiklos patirtimi visi vėl susirinko konferencijų salėje, ir arkivyskupijos atstovai apibendrino parapijos institucijų veiklos rezultatus.

Dalykinė vizitacija baigėsi agape.

Kauno arkivyskupo S. Tamkevičiaus SJ iškilmingoji vizitacija ir Sutvirtinimo sakramento teikimas parapijoje

Iškilmingoji Kauno arkivyskupo metropolitito S. Tamkevičiaus SJ vizitacija su parapijos bendruomene įvyko sekmadienį, gegužės 25 d., 11 val., kartu švenčiant Sutvirtinimo sakramentą.

Eucharistijos šventimui vadovavo arkivyskupas, koncelebravo Kauno arkivyskupijos kurijos kancleris mons. Adolfas Grušas, prel. dr. Vytautas Steponas Vaičiūnas, Gerojo Ganytojo parapijos klebonas kun. Jonas Stankevičius, Opus Dei kun. Petras Pich, parapijos klebonas ir kunigai.

Eucharistijos šventimui vadovavęs ir Sutvirtinimo sakramento teikęs arkivyskupas metropolitas Sigitas Tamkevičius SJ

homilijoje sutvirtinamiesiems pateikė krikščioniškojo gyvenimo strategiją, kurią prieš iškeldamas pas Tėvą savo mokiniam paliko Jėzus: „Pasilikite mano meilėje“ (Jn 15, 9). Tas meilės ryšys su Dievu kaip Tėvu užsimezga per Krikštą. Dievas mus myli besąlygiškai, bet ir iš mūsų laukia atsiliepimo į Jo meilę. Kaip pagrindines priemones tai meilei palaikyti Ganytojas pabrėžė kasdienį bendravimą su Dievu per malda, Dievo įsakymų laikymąsi, dažną Šv. Rašto skaitymą ir apmąstymą. Per nuodėmę, nutrūkus ryšiui su Dievu, reikia nedelsiant jį atkurti Susitaikinimo sakramentu. Arkivyskupas pastebėjo, kad tik savo pastangomis mes nepajėgūs įvykdyti Dievo įsakymų, ir čia kaip tik mums į pagalbą ateina Šventoji Dvasia, kuri perkeičia mūsų širdis ir jas patraukia prie Jėzaus ir Tėvo, kad amžinai galėtume pasilikti jų meilėje.

Po homilijos Sutvirtinimo sakramentas buvo suteiktas 31 parapijiečiui. Sutvirtinimą priimančys jaunuoliai aktyviai dalyvavo liturgijoje: skaitė Šv. Rašto skaitinius, bendruomeninę malda, nešė atnašas.

Pasibaigus šv. Mišioms, arkivyskupas padėkojo klebonui, kunigams ir bendruomenei už nuosirdžią veiklą, sutelktumą ir palinkėjo tolesnės evangelizacinės sėkmės.

Pastoracinės tarybos vardu taip pat buvo tartas padėkos žodis Ganytojui už dėmesį, patarimus bei palaikymą, o sutvirtinamieji įteikė puokštę gėlių.

Sutvirtinamiesiems šią šventę primins įteikti Sutvirtinimo sakramento liudijimai ir bendra nuotrauka su ganytojais. Tikimės, kad priėmus Sutvirtinimo sakramentą mūsų

parapijiečiams atsivers naujo gyvenimo kelias, vedantis į laisvą, apmąstytą, sąmoningą ir džiugų Dievo pažinimą. Taip pat viliamės, kad Sutvirtinimo tėvai, krikštą tėvai ir tėvai savo malda, patarimu bei liudijimu padės žengti per gyvenimą bei puoselėti ištikimybę Dievui ir Bažnyčiai.

Mūsų V. J. K. Prisikėlimo parapijos 2010-2013 metų veiklos ataskaita

Paskutinį kartą kanoninė vizitacija mūsų parapijoje vyko 2010 metais gegužės mėn. Darbinei vizitacijai vadovavo Kauno arkivyskupijos augziliaras vyskupas Jonas Ivanauskas, iškilmingojoje vizitacijoje dalyvavo ir šv. Mišių liturgijai vadovavo Kauno arkivyskupas S. Tamkevičius SJ.

Po vizitacijos apibendrinamas ir įvertindamas parapijos veiklą, Kauno arkivyskupijos ordinaras nurodė parapijos dirbantiems kunigams ir jiems talkinusiems aktyviems tikintiesiems tam tikras rekomendacijas, pasiūlymus sielovados srityje, taip pat pasiūlė tolesnės veiklos gaires bei kryptį. Trumpai apžvelgsiu, kaip pavyko per 2010-2013 metus įgyvendinti užsibrėžtus tikslus ir pagerinti sielovadinę veiklą, atsižvelgiant į nurodytus pasiūlymus.

Trumpa statistinė socialinė parapijos analizė

Parapijoje šiuo metu gyvena apie 35.000 gyventojų, iš jų katalikais save laiko apie 30 000, praktikuojančių katalikų yra apie 25 000. Parapijoje iš viso dirba 30 etatinių darbuotojų.

Nuo 2010 m. iki 2014 metų pakrikštyti 1307 (buvo 1413) vaikai, suaugusiųjų – 8, sutuoktos 484 (buvo 938) poros, Pirmąją Šv. Komuniją priėmė 443 (buvo 809) vaikai, sutvirtinti 173 (buvo 259) jaunuoliai, Ligoninių sakramentu aprūpinti 664 (buvo 554) ligoniai, palaidoti 504 (buvo 666) tikintieji. Sekmadieniais ir švenčių metu bažnyčioje per visas šv. Mišias apsilanko iki 8000 (buvo 7500) tikinčiųjų. Tikinčiųjų pagausėjimą paskatino sekmadieniais vykstantys kultūriniai

sakraliniai renginiai. Dalis tikinčiųjų, ypač per šventes, atvyksta iš kitų parapijų, Kauno apskrities ir kitų miestų.

Parapijos sielovada šiandien

Parapijoje šiuo metu darbuojasi klebonas mons. Vytautas Grigaravičius, vikaras kun. Tomas Trečiokas, rezidentas kun. Algirdas Akelaitis, altarišta kun. Virginijus Lenktaitis, sekmadieniais talkina kan. dr. kun. Robertas Pukenis, diakonas Valdas Sidlauskas. Iki 2014 m. kovo 20 d. dirbo altarišta jub. kun. Vaelovas Aleksandravičius, kuris prieš du mėnesius iškeliavo pas Viešpatį.

Šv. Mišios aukojamos: mažojoje Kristaus Prisikėlimo bažnyčioje kasdien 07.00 ir 08.00 val., sekmadieniais - 08.00 val.

Nukelta į 4 p.

Atkelta iš 3 p.

Tautos šventovėje kasdien 18.00 val., o sekmadieniais - 09.30 val., 11.00 val., 12.30 val. ir 18.00 val.

Mažoji Prisikėlimo bažnyčioje nuo 2006 m. šokiadieniais nuo 09.00 iki 16.00 val. vyksta Švenčiausiojo Sakramento adoracija, o penktadieniais 17.30 val. - Paminklinėje Kristaus Prisikėlimo bažnyčioje.

Didelį dėmesį parapijoje skiriame Šv. Sakramento adoracijai. Nuolatinių adorantų skaičius išaugo iki 50 tikinčiųjų. Per atskaitinį laikotarpį parapijiečiai aktyviai dalyvavo ir Kauno arkivyskupijos iniciuotose nepertraukiamose 24 val. Švenčiausiojo sakramento adoracijose Tikėjimo ir Šeimų metų progomis.

Parapijoje kasmet vyksta tradiciškai Advento ir Gavėnios susikaupimo rekolekcijos tikintiesiems ir parapijos mokyklų bei gimnazijų moksleiviams, birželio mėn. vyksta Šv. Jėzaus Širdies, o rugsėjo mėn. - Šv. Mergelės Marijos Gimimo atleidai.

Gegužę vyksta gegužinės pamaldos, birželį - birželinės pamaldos vyksta prie išstatyto Šv. Sakramento, spalio mėnesį 17.30 val. kalbama Rožinio malda.

Šv. Mišių metų tiek sekmadieniais, tiek eiliniiais vakarais Šv. Rašto skaitinius skaito Šv. Rašto grupės nariai, seserys vienuolės, parapijos bendruomenės, pastoracinės tarybos nariai ir Jaunų šeimų ratelio nariai.

Parapijos teritorijoje veikia vienuolynai: Dieviškiosios Jėzaus Širdies Pranciškonų kongregacija (Žemaičių g. 85), Šv. Jėzaus Širdies Mažųjų Tarnaičių seserų kongregacija (Anykščių g. 1) ir Šv. Mergelės Marijos, Nuliūdusiųjų Paguodos, kongregacija (Anykščių g. 22 a) ir *Opus Dei* namai (Kapsų g. 60). Seserys vienuolės dalyvauja parapijos gyvenime, sielovadoje.

Parapijoje dirbantys kunigai didelį dėmesį skiria Gyvajai Bažnyčiai, taip pat rūpinasi, kad kuo stipresnė ir aktyvesnė būtų bendruomenė. Kunigams padeda nemažas tikinčiųjų aktyvas, kurį sudaro 170 žmonių. Parapijoje veikia įvairios sielovados institucijos.

Atsiliepdami į popiežiaus Benedikto XVI kvietimą apie 200 parapijos tikinčiųjų dalyvavo piligriminėse kelionėse į Šventąją Žemę ir apie 100 žmonių lankėsi Romoje, dalyvavo audiencijose su popiežiumi.

Parapijoje aktyvi **Pastoracinės tarybos veikla** (vad. mons. V. Grigaravičius). Pastoracinę tarybą sudaro 26 įvairių profesijų žmonės. Tarybos nariai yra pasiskirstę pareigomis, yra atsakingi už parapijos institucijų veiklą. Ypač aktyviai talkina Ekonominės komisijos nariai sprendžiant visus ūkinius ir finansinius reikalus, pvz., dėl atnaujintų parapijos namų

Paragintų Įkrikščioninimo sakramentams 5 m. statistikos lentelė

Paragintieji	2010 m.	2011 m.	2012 m.	2013 m.	2014 m.	Iš viso
Suaugusiųjų Krikšto sakramentui	-	4	-	2	2	8
Eucharistijos sakramentui	121	101	115	125	118	580
Sutvirtinimo sakramentui	48	47	39	34	27	195

prie mažos Prisikėlimo bažnyčios bei Paminklinės bažnyčios šventoriaus ir aplinkos tvarkymo. Pastoracinė taryba renkasi kartą per mėnesį, esant reikalui ir dažniau. Posėdžių metu svarstomos aktualiausias problemos, įvairių švenčių organizaciniai klausimai, biudžeto paskirstymas, darbuotojų priėmimo ir atleidimo klausimai bei kt. Posėdžiai protokoluojami ir saugojami parapijos archyve. Parapijos sielovados klausimus Pastoracinė taryba sprendžia vadovaudamasi Kauno arkivyskupijos II Sinodo nutarimais, savo asmeniniu pavyzdžiu rodo tikėjimo pavyzdį.

Parapijos Caritas. Šiuo metu parapijoje yra 10 karitėčių ir 3 savanoriai, vedėja Danutė Ševelioviene, dvasios vadovas kun. Virginijus Lenktaitis. Per atskaitinį laikotarpį į Caritas organizaciją įsijungė 6 jaunesnio amžiaus žmonės: 3 vyrai ir 3 moterys. Nuo 2013 metų naujai restauruotose patalpose Caritas turi savo kabinetą, kuriame pirmadieniais ir antradieniais nuo 11 iki 14 val. vedėja priima parapijos gyventojus, turinčius įvairių prašymų, ir pagal galimybes padeda išspręsti jų problemas ar palengvinti susiklosčiusią situaciją. Karitėčiai lanko ligonius, vienišus apleistus senelius, tvarko kambarius, atneša maisto produktų ir atlieka kitus reikalingus darbus. Lankant ligonius siūloma dvasinė pagalba: pakviečiamas kunigas į namus, palydima į bažnyčią. Tris kartus per savaitę iš Caritas valgyklos išnešiojamas maistas į namus 5 nevaikštantiems žmonėms. Caritas bendradarbiauja su tikybos mokytojais, Žaliakalnio seniūnija, kitomis parapijomis, adoruoja Šv. Sakramentą.

Problemos: jaučiamas visuomenės abejingumas Caritas veiklai, menkas švietėjiškų programų vykdymas mokyklose bei universitetuose.

Caritas valgykla. Parapijos teritorijoje yra nemažai asocialių, daugiavaikių šeimų. Caritas valgykloje, kuri veikia nuo 2007 metų, maitinasi buvę kaliniai, benamiai, vienišai seneliai, mažas pajamas gaunantys Kauno m. gyventojai. Kiekvieną dieną Caritas valgykla pavalgydina nuo 400 iki 500 žmonių. Valgykloje, kurią aukomis remia Kauno m. savivaldybė, Kanados Prisikėlimo parapija bei Kauno I dekanato parapijų tikintieji, tiekiami sriuba ir antrasis patiekalas.

Parapijos katechetinė veikla (dvasios vad. mons. V. Grigaravičius, katechetė ses. I. Ramoškaitė) apima vaikų, jaunimo ir suaugusių rengimą sakramentams. Krikšto sakramentui vaikai ruošiami kartu su pirmosios Komunijos vaikais nuo rugsėjo iki birželio mėn.

Per atskaitinį laikotarpį rengiant vaikus ir paauglius sakramentams, dėmesys buvo skiriamas bendradarbiavimui su jų šeimomis. Pagrindiniai pozityvūs pokyčiai yra tai, kad pavyko įtraukti į parapijos liturginį gyvenimą keliolika šeimų, t.y. ne tik vaikus, bet ir jų tėvus. Bendradarbiaujama su parapijoje veikiančiu Jaunų šeimų rateliu.

2010-2013 m. besiruošiantiems Pirmajai Komunijai vaikams organizuotos 2 d. Advento

ir Gavėnios rekolekcijos. Birželio mėnesį jie dalyvavo 3 d. vasaros stovykloje, vykusioje Raudondvaryje „Gyvųjų akmenų“ sodyboje.

2010-2014 metais sutvirtinamieji dalyvavo lytiškumo ugdymo 1 dienos rekolekcijose. Sutvirtinamieji ir parapijos vaikų būrelis „Jėzaus bičiuliai“ nariai dalyvavo 3 d. rekolekcijose, skirtose atskirai vaikinams ir merginoms. Vasaros metu jiems buvo organizuotos 5 dienų stovyklos.

Didelis dėmesys skiriamas vaikų rengimui Sutaikinimo ir Eucharistijos sakramentams bei tėvų katechezei, nes nuo šeimos sąmoningumo tikėjimo atžvilgiu daugiausiai priklauso sėkmingas vaikų tolesnis tikėjimo ir sakramentinis gyvenimas.

Daugelio metų patirtis ir veiklos rezultatai rodo, kad prioritetai pasirinkti teisingai.

Galime teigti, kad dalis Pirmosios Komunijos vaikų aktyviai įsijungia į Kristaus Prisikėlimo parapijos gyvenimą.

Parapijoje yra vaikų būrelis „Jėzaus bičiuliai“. Jo veikloje gali dalyvauti vaikai, kurie mūsų parapijoje jau pasirengė ir priėmė Sutaikinimo ir Eucharistijos sakramentus.

Būrelio vaikai kartu švenčia vaikų sekmadienio Eucharistiją, gieda vaikų chore, padeda katechetei organizuoti įvairias šventes. 2011 m. Gavėnios metu Pirmosios Komunijos vaikams ir jų tėveliams surengė spektaklį „Jėzus pas Pilotą“.

Problemos. Svarbiausia problema – didelis tėvų užimtumas ir jų religinės praktikos stoka. Kai tėvai nedalyvauja sekmadieniais Eucharistijos šventime, tada ir vaikams sunkiau įsijungti į parapijos gyvenimą. Vis labiau išryškėja tiesa, kad katechizacija veiksminga tik giliai krikščioniškose šeimose, o sekuliarią visuomenę reikia ne katechizuoti, o evangelizuoti. Tėvai, kurių tikėjimas daugiau kultūrinio pobūdžio, nejučia poreikio gilinti savo tikėjimą ar skirti daugiau laiko dvasiniams dalykams, todėl ir vengia ateiti į susitikimus.

Suaugusiųjų besiruošiančių sakramentams parapijoje nedaug, todėl pagal katechumenų programą parapijoje nedirbama.

Sutaikinimo ir Eucharistijos sakramentams besiruošiančių vaikų tėvams katechezės vyksta vieną kartą per mėnesį. Dalyvaujančių tėvų skaičius siekia apie 40%. Ruošiant katechezės katechetai vadovaujasi Šv. Rašto ir Katalikų Bažnyčios Katekizmo mokymu, katechezės metu paliečiami pagrindiniai krikščioniškojo tikėjimo klausimai: tikėjimo svarba, Dievo apreiškimas, Jėzus Kristus – Dievo Žodis ir Atpirkėjas, nuodėmė, dekalogas, maldos ir liturginis gyvenimas, sakramentų reikšmė.

Stengiamasi įjungti tėvus į sekmadienio Eucharistijos šventimą, kviečiami dalyvauti parapijos šventėse. Per šį laikotarpį buvo bandyta tėvų katechezei taikyti „Alfa“ kurso programą, bet tokia programa per trumpas užsiėmimo laikas ir trunka savanorių komandos.

(Atskaitos tęsinį skaitykite kitame laikraščio numeryje)

Laikraščio redakcijai rašyti parapijos raštinės adresu: Laikraščiu „Prisikėlimas“, Žemaičių 31 b, Kaunas. Tel. (8-37) 229222

El. paštas: prisikelimas@kaunas.lcn.lt, internetinis adresas: www.prisikelimas.lt. Tiražas 1000 egz.

Vyr. redaktorius parapijos klebonas, dekanas monsinjoras Vytautas Grigaravičius; redakcijos nariai:

Aldona Narušienė, Birutė Vasylienė, Rima Lipšienė, Adolfas Daukšienė, Dalė Starkutė.

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos pastoracinės tarybos laikraštis